

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 47.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Alții și noi.

Sînt momente, în care maghiarii înșiși recunosc că Ungaria este un stat poliglot. În urma acestei recunoașteri natural ar fi, ca maghiarii înșiși să se îngrijească, ca în patria unde norocul le a plouat guvernul în poală, naționalitățile diverse să fie ocrotite și spriginite spre a se pute desvolta fiecare după firea ei și fie care să aibă interesul cel mai mare a-și iubi patria, care i oferă ocrotirea și spriginul.

Nu numai naturală ar fi procederea aceasta, dar și politică. Maghiarii ori și cât se vor svêrcoli și cât se vor opinti, opera maghiarisării începută, nu o vor pute duce până în sfêrșit în deplinire. Puterile lor, de tot felul, sînt prea țermurite spre a pute fi de ajuns spre sfêrșitul acesta. Patru milioane de oameni, aruncați între noianuri de alte popoare puternice, superioare parte prin cultura și numărul lor, parte prin numărul lor în mare preponderanță, vor câștiga câteva deci de mii de suflete, cari caută astăzi favoruri, fie în funcțiuni, fie în alte negoate; dar o națiune maghiară de 13 sau 15 milioane de suflete nu vor închea nici odată. Lipsesc condițiunile pentru o operă așa de gigantică și nu unele numai, dar toate până și afinitatea limbii cu limbile popoarelor, printre care și pe lângă care locuiesc maghiarii.

Fiind imposibilitatea maghiarisării atât de învedereată, este foarte nepolitică încercarea cu densa și încă în dimensiunile, în care maghiarii se încearcă a o pune în lucrare. Ea provoacă resens la naționalitățile, care sunt jignite de densa, pentru că sînt împedecate în cultura lor. Ea crează însă și un precedent periculos pentru maghiari: căci după schimbarea, cărei sînt supuse sistemele politice în monarchia noastră, se poate, ca să vină o sistemă, cărei să i fie binevenită calea bătută de maghiari, în detrimentul lor și al altor naționalități mai mărunte.

Sub „binecuvântata” protecțiune a dlui Bismarck, sub care se află astăzi, în idee, maghiarisul, pot sufla multe vânturi, din diverse părți, al germanismului însă este destinat a avè cuvântul cel din urmă și tot odată cel mai intensiv. Maghiarisătorii oficiali de astăzi pentru a se susține la putere, sînt înainte mergătorii germanismului Ungariei pe calea *mutatis mutandis* pregătită de maghiari.

Interesul de a nu scăpa puterea din mână, vanitatea națională măgulită, pot orbi și pot duce în

ispită, pentru ca Ungaria să nu se poată consolida pe bazele ei firești, și în zilele de apoi să fie cu atât mai fragilă și accesibilă pentru a se face din ea, ceea ce nu doresc nici maghiarii. Prevedere politică într'aceste nu va afla nimenea.

Cu toate aceste, oamenii cari stau în fruntea trebilor ungurești, stăruiesc cu o stăruință deamnă de alte întreprinderi pentru maghiarisare; întrebunțează toate terenurile pentru scopul acesta, ca și când dela aceasta ar atârna chiar și fericirea lor sufletească. Coroana operei maghiarisătoare are să se pună cu proiectul de lege privitor la scoalele medii, care să va desbata cât de curînd în sesiunea aceasta.

Pe când maghiarii vor să pună în lucrare un ce, care va împedeca progresul în cultură la $\frac{3}{4}$ din populațiunea regatului unguresc, numai mâna de oameni a sasilor din Transilvania caută modalități felii de felii spre a încungiura calamitatea, care amenință de o potrivă pe toate naționalitățile.

S'ar părè că ne contradicem, când dicem că maghiarii pregătesc calea germanisării și de altă parte că sasii stăruiesc cu tot adinsul a pune stavilă maghiarisării. Cum că prin procederea maghiară se pregătesc desnaționalisarea, este adevărat. Evenualitățile însă sînt multe și nu se poate scîi cui va succede să calce în urmele maghiarilor. Nu este de mult, decînd într'o broșură ungurească, ni se pune în perspectivă o invasiune rusească. La o astfel de eventualitate sasii tocma așa ar fi de espusi, ca și noi românii și ca și maghiarii înșiși. Sasii dară, ca oameni cu minte, deși politica protegeată de Bismarck le ar fi favorabilă, fiind că în politică, ca și în umblarea timpului, nu este siguranță deplină, se îngădesc pentru toate eventualitățile.

Se poate că slavii sînt mai optimiști în speranțele unui viitor slav înundator preste Europa, de aceea sînt rezervați față cu proiectele ce au drept scop maghiarisarea.

Sasii deci, au pus pe Germania inteligentă, nu pe cea politică, în mișcare, pentru ca să dea pond protestelor săsesci prin rezoluțiuni, prin care poporul săsesc, cât de puțin la număr, vrea să și apere existența. Poate că sasii esagerează unele apărîndu-se, când pe lângă apărarea culturalei lor, mai vorbesc de o țeară proprie a lor în sinul Transilvaniei, însă în situațiuni extraordinare, lucrul de căpetenie este că și apără cineva drepturile sale și posibilitatea de a se desvolta și pentru aceasta și sînt demni de laudă.

Noi, Românii, nu sîntem un popor mare ca Germanii, din care fac parte și sasii, dară sîntem cel puțin de două ori mai mare decît maghiarii; nu sîntem geograficesce rupți de cătră trupul cel mare național ca sasii, ci numai politicesce; avem titlul anticinătății și cel de a fi introdus mai întăiu cultura în aceste ținuturi, cultura, pe care invasiunile cele numeroase a putut-o distruge în cele esteriore numeroșii inimi ai elementului roman; cultura inimii și inteligența „naturală,” însă a românului persecutat de toate semințiile, cu câte a venit în contact, fără de excepțiune, nu a putut fi stêrpită. Starea românului ori cât a fost de vitregă și desbrăcată în decursul timpului de mijloacele perfecționării, încât pe urmă românul era tacsat barbar de barbari: el a ramas cel mai iubitor de ordine și respectător de legi. Noi românii din statul Ungariei așa dară, cu astfel de titluri, în astfel de pozițiune geografică, în numărul în care ne aflăm și pe lângă toate aceste de o gîntă foarte răspîndită în occident, n'ar trebui nici decum să ne lăsăm a fi inferiori unei naționalități de abia 200,000 suflete, depărtată sute de miluri de trupul cel mare național.

Este adevărat că odată am protestat și noi, dar de mult, când proiectul a venit în parlament în altă formă, însă cu atîta nu e destul. Trebuie să protestăm din nou, pentru că se înnoesce și amenințarea.

Noi nu apelăm în străinătate la frații nostri, pentru că aceștia au destul de lucru cu afacerile lor proprie, nici la consăngenii nostri din apus, pentru că ei ne consideră încă de prea neînsemnați pentru a-și sacrifica interesele lor pentru noi. Apelăm însă la noi înșine și la dreptatea, ce o reclamăm, și în numele acesteia dicem, că sîntem datori a ne înnoi protestele noastre contra proiectului, care vrea să ne facă pe viitoriu imposibilă instrucțiunea secundară. Și când dicem că apelăm la noi, înțelegem toată inteligența din cler și dintre laici, care este chemată, la locul prim, să apere interesele poporului, de care se ține.

Un început oare care vedem că s'a făcut în Deva, am dorî ca să le urmeze și alții Devenilor, însă nu numai *ut aliquid fecisse videantur*, ci pentru ca să vadă lumea că ne scim apăra existența și că merităm a fi considerați ca oameni, cari nu renunță cu una cu două la dreptul lor de existență.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 15).

Cu un moment în urmă, Cristiano era în mijlocul grupului de domnișoare frumoase, care se odihneau în pauzele jocurilor.

El se introduse adresându-se cătră domnișoara Potin, care sta în rëndul din urmă, și era foarte recunosctoare pentru politețele lui Cristiano.

Margareta îl vedu cu plăcere intrînd în cercul tinerilor, care impregiurau scaunele amicelor sale; acestea aflară dela densul îndată, că Cristiano este un tiner de mare merit, că este nepotul vestitului avocat Goefle, a amicului intim al mătușei sale. Unele strîmbau din nas și nu o aflau de convenabil că îndrăsnesc un tiner din burgezime ale face curtea împreună cu tinerii oficeri dela îndelta *).

*) Îndelta este armata permanentă, domiciliată pe viață în fiecare localitate; organizația îndeltei este particulară Svediei.

cari erau în deobște de familii bune; cele mai multe însă, îl primiră foarte bine și-l aflară încântător.

Cristiano era în adevăr încântător, ca mulți aventurieri din timpul acela, foarte productiv în aventuri. Tipul său particular, despre care el însuși nu-și putea da seama, era așa de frumos, încât trebuia să placă ori și cui în țeara aceasta. El era mare, bine făcut, alb și rumen, cu ochii albaștri închis, cu sprincene bine marcate, negre ca ebenul, ca și genele lungi recurbate și părul cel minunat. Nimenea nu se îndoia despre rasa sa pur dalecarliană, rasă cu totul diferentă de celelalte tipuri scandinave. Atară de aceasta el mai avè ceva particular, ce atrăgea atenția lumii: adecă nimbul de a fi străin în țeara aceasta, apoi o suavitate a limbii și a manierelor, ce proba frecventarea unei societăți mai civilizate sau mai artistice, ca și când parfumul Italiei sau al Franciei s'ar fi atașat pe lângă persoana sa.

Cât aflase lumea, că el este crescut în Italia, el fu inundat cu întrebări, și toate răspunsurile sale probau atîta simț bun, atîta sinceritate și veselie, încât, după un sfert de oară de conversație, toate capetele tinere erau încântate de el. Fără să fie vanitos, Cristiano nu se mira de aceasta.

Odinioară el era dedat a plăcè, și când tocmai ar fi voit cu tot prețul să se prezenteze bărbat de lume, el era sigur, că, fără vre o apucătură

teatrală, ce i-ar compromite serios succesul, el și-ar juca rolul său mai bine, decît cei mai mulți din ron bărbații cu titule și cu grade, cari erau de față.

Într'aceea, mica contesă Elfrida, acățată sau mai bine dis atârnată de brațul monumentalului baron Olaus, trecuse de două ori fără a da de ochii lui Cristiano.

A treia oară ea tușea foarte tare, apoi duse pe baronul până lângă Margareta. Cristiano, înțelegînd, intrerupse cursul conversațiunei încântătoare spre a se îndepărta și a observa persoana baronului, fără a atrage atenția spre sine.

Baronul Olaus era foarte mare, foarte gros și, deși în vîrstă, foarte frumos; el avea însă o fisionomie în adevăr înspăimîntătoare, prin paliditatea sa sarbădă și prin sinistra sa imposibilitate.

Privirea sa ficsă te atinge ca un vînt ghețos ce-ți răpesc respîrarea, gura sa, avea un suris întunecat, un dispreț și o tristeță extraordinară.

Vocea sa, fără flecsiune, era nespuse de seacă, și îndată ce Cristiano o auzi, adresându-i-se Margaretei, el o recunoscu drept aceea a persoanei, care, cu o oară înainte, vînduse Svedia așa de ef-tin, în conversația sa cu diplomatul rusesc. El îl recunoscu după statura sa înaltă, după vestmintele sale împodobite, ce le-a observat, când acesta făcea inamicului onorile patriei sale.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, în 9 Februarie.

Incepem deadreptul cu conferința dela Londra, pentru că se spunem că ori cât de rari sunt scrierile din urmă ce vin de acolo, fac impresiunea, că sînt mai mult scornite de cât adevărate, mai mult dorințe ale diarelor ce le aduc și poate și a le unora din cetitorii lor. Așa „Memorial diplomatique“ din Paris, un organ, care stă bucuros la dispozițiunea ambasadei austro-ungurești, spune în 18 Febr. n. că conferința s'a unit în desbaterile ei de până aci asupra punctelor celor mai însemnate ale cestiunei. Este probabil, dîce diariul francez mai departe, că comisiunea micstă se va pune în lucrare, conform programei Barrère; că Rusiei i se vor împlini dorințele în privința Chilei, dar pe lângă a fi controlată de comisiunea dunăreană europeană. Va se dîcă, nimic sigur. Tot cu privire la Dunăre „Temps“ află, că comisiunea dunăreană a protestat contra desființării porturilor libere dela Galați și Sulina(!?), de care din urmă nici vorba n'a fost. Scirea aceasta a doua și a fost trasă la îndoială în Viena, odată fiind că comisiunea nu e într'unită, ba nici comitetul permanent, de altă parte, pentru că de Sulina nici n'a fost vorba, ca să nu rămână și mai departe port liber. „N. fr. Presse“ scie de nou de neînțelegeri între puteri, asupra prelungirii comisiunei dunărene și asupra detaiurilor în privința Chilei, încât nu e sigur, dacă eri se va fi putut întruni conferința la sedință.

Intr'aceea majoritatea diarelor bucureștine continuă în tonul curajos și resolut. „Imparțialul“ termină un articol foarte remarcabil dîcînd: „Sînt momente în viața popoarelor, în cari slăbiciunea devine sinonimă cu sinuciderea. În cestiunea Dunărei „putem să fim învinși, dar nici o dată convingi.“

Francia întărește spectacolul cel mai deplorabil. De săptămîni, de luni, putem dîce este, agitată de crize ministeriale fără de sfîrșit. Acum se vorbește de un ministeriu Ferry. Opiniunea publică pare a se fi săturat de activitatea stearpă a sporitorilor de frase. Mai întăiu comercianții și industriașii, mai apoi lucrătorii cer să se pună capăt situațiunei actuale, care, cu toate scăderile imperialismului lui Napoleon III în timpul din urmă, n'a redus Francia în vađa și starea ei materială, cum este redusă sub republicani. „Agence Havas“ spune că grupe din stînga extremă și de bonapartiști vor cere (în cameră) revisiunea constituțiunei. Aceasta ar fi începutul sfîrșitului dela gloria republicană. — Principele Napoleon a fost la Londra, la împărăteasa Eugenia, cu care s'a împăcat și acum petrece în Italia.

Guvernul italian face pregătiri se pună mîna pe Tripolis.

Alegerea de protopresbiter în Oravița.

II.

(C.) Înainte de a trece la obiect, 'mi iau voiă a reflecta la nota on. Redacțiunii, că dacă ar fi și avut Archidieceasa înainte de Statutul organic vre-o „sistemă electorală“ referitoare la protopopi, — aceea prin introducerea Statutului org., a devenit tabula rasa, și astăzi nici Archidieceasa nu poate să-și institue protopopi după alte norme, decât după acelea, cari se bazează pe Stat. organic, și cari în fond trebuie să fie identice în întreaga Metropoliă. *)

Acestea premise să vedem cine a proces corect în afacerea din cestiune? consistoriul? s'au sinodul protopresbiteral cu comitetul său?

Respunsul meu scurt este, că după părerea mea, peste tot nici unul, în parte ambii, alegerea e nulă, ear denumirea a nelegală.

Pe ce și bazează protestătorii din sinod afirmațiunea, că „comitetul protopresbiteral este unicul organ competente de a face candidarea“?

Pe §. 63. resp. 23 p. 6 al Statutului organic. Ei bine, ce dispun acești §§.?

§. 63 dîce că „Agendele comitetului sînt acelea în trebile comune ale protopresbiteratului, cari în trebile ce se țin de parochiă sînt ale comitetului parochial“,

ear §. 23 p. 6, dîce că agendele comitetului parochial sînt: „a se consulta și a combina cu protopresbiterul resp. cu direcțiunea scolară lista candidaților, cari au concurs pentru postul de paroch, capelan, diacon, profesor și învățătoriu“.

Este aci vorba de candidare?

Nu este! ci numai de a se consulta și a combina cu protopresbiterul, în cazul present cu comisariul consistorial, lista candidaților cari au concurs pentru postul de protopresbiter.

*) Despre aceasta nu încape îndoială; vorba noastră a fost, că archidieceșanii sînt deprinși cu alegerile.

Red.

După tecstul legii, concurenții toți se consideră de candidați, acești-a deci nu mai au lipsă de candidare, ci pentru accelerarea lucrului în sinod, și pentru orientarea membrilor aceluia, asupra cualificațiunei candidaților dispune legea, ca comitetul să se consulte cu comisariul consistorial și împreună să combine lista candidaților, va se dîcă după părerea mea, să i inscrie pe toți într'o listă în ordinea cualificațiunei lor, din care listă să fie evidente toate momentele, cari sînt de considerat la îndeplinirea unui post de protopop, precum: studiile premergătoare, etatea, anii de serviciu, pe terenul bisericesc și școlariu, meritele pe aceste terene, dacă sînt, etc. etc. cari toate sînt de lipsă ca sinodul să se poată orienta și să-și întrunească voturile în cel mai apt.

Dacă ar fi voit legislatorii Statutului organic să înzestreze pe comitetul protopresbiteral cu dreptul de candidare, atunci în prima linie trebuia să dispună ca sinodul electoral să și aleagă din sinul său un comitet ad hoc, căci comitetul protopresbiteral este numai efluxul sinodului ordinariu, care constă numai din jumătatea membrilor sinodului electoral, prin urmare neavînd mandat dela întregul sinod, nici nu poate esercita un drept, care compete întregului sinod, căci ce este comitetul unei corporațiuni? este un organ delegat al corporațiunei, care pe timpul cât ea nu funcționează esercitează drepturile corporațiunei înseși, și față cu dînsa este responsabil.

Trebuia mai de parte se dispună, că fiind concurenți, câți dintre dînsii trebuie se candideze comitetul în tot cazul? căci cine are drept de alegere trebuie se aibă și din cine alge, ear dacă ar avè drept comitetul cu eschiderea mai multor competenți se candideze și numai unul ca în cazul present, atunci el nu candidează ci denumesce, ear aparatul acel mare, sinodul în cazul present din 72 membrii, s'ar aduna numai se casce gura și se asculte mandatul înaltului comitet, căruia ar avè să se închine și veneratul consistoriu cu preasânția sa pictus masculus, Episcopul.

(Va urma.)

Cestiunea Evreilor în casa deputaților Ungariei.

(Urmare.)

Obscurantismul Evreilor din nordul Ungariei are două cauze. Mai întăiu vin în țeară din Galilia mulți rabini fanatici, cari nebunesc poporul și a căror învățători stau în contradicere cu părerile religioase ale Evreilor culti. A doua, poporațiunea din nordul Ungariei se află pe o treaptă mai jos de cultură decât locuitorii de pe fondul Ungariei. Pentru amintitele împregiurări nu se pot face responsabili Evreii cei culti. Ministrul de culte odinioară, baronul Eötvös, a conchemat pe basa unei norme de alegere destul de liberale un congres. Congresul s'a întrunit în 14 Novembre 1868, conclusele lui se sancționară în 15 Iunie 1869. Statutele elaborate în congres ținteau a organisa comunele, seminariile și școalele pe base liberale, căci congresul scia, că o comunitate religioasă nu se poate ridica prin desfășurări dogmatice, ci numai prin școale bune și prin preoți bune. (Aprobare.) În contra acestei organizațiuni au petiționat ortodocșii și dieta a luat în 8 Martie 1870 concludul, că statutul de organizațiune să nu fie preste tot obligator. Partida congresuală înaintă contrapetițiune atrăgînd atențiunea asupra urmărilor dănoase a acestui conclud pentru cultură și progres. Casa după desbatere lungă a transpus memorandul acesta ministrului de culte cu însăreînarea, de a studia și a l considera la prezentarea unui eventual proiect de lege.

Ministrul de culte de atunci Pauler nu prezentă nici un proiect de lege, ci întări statutul de organizațiune al ortodocșilor. Prin aceasta ministrul a provocat scisiune și a făcut evreilor mai culti imposibilă influințarea asupra confesiunilor lor remași înapoi, într'aceea partida congresuală zoria a se folosi fondul „Haynau“ pentru ridicarea unui seminaru de rabini. Ortodocșii pășiră earăși, era în 1878, cu o grămadă de contrapetițiuni. Și ce făcu casa deputaților? Ea respinse toate propunerile făcute așa încât nu se pută aduce nici un conclud. Intr'aceea se îmbărbătă ministrul de acum de culte Trefort. Acesta înființă seminarul de rabini din Budapesta, care va crește preoți chemați și care e organizat pe basa patriotică maghiară. Ortodocșii ear petiționară în anul 1880, ca casa deputaților să disaproabe dispozițiunea aceasta a ministrului. Se născură mari desbateri, atunci ținu acum reposatul Aladar Molnar cuvîntarea, de care se făcu dîlele acestea de atâtea ori amintire, nu pentru a fabrica arme contra Evreilor, ci pentru de a prelucra casa pentru dispozițiunile ministrului, căci altcum vor inunda Un-

garia rabinii, cari, asemenea lui Rabi Hillel, propagă învățători, ce stau în contradicere, nu numai cu ideea de stat maghiară, ci cu fie-care idee de stat.

E acum la rîndul casei deputaților a dispune cele de lipsă. Înarticulați autonomia evreilor și în câte-va decenii vor fi îndreptate împregiurările. Dacă n'ar face aceasta legislativa, bine ar fi să ia guvernul inițiativa (Aplause vii în stînga extremă.) Acesta trebuie să controleze școalele din cari es rabinii ortodocși. Guvernul se nu permită importarea rabinilor din streinătate care nu cunosc istoria Ungariei și limba maghiară (Aplause vii.) Să nu se facă însă imputare evreilor culti, că nu se îngrigesc de confesionali lor, căci aceștia compătimește mai mult ca ori-cine remănerea înderet a evreilor din Nordul Ungariei.

În fine li se impută evreilor, că nu se asimilează destul de iute cu națiunea maghiară.

S'a dovedit deja, că incriminarea aceasta e parte mare nemotivată. Spre delaturarea eventualului părete despărțitor e asemenea chemată numai cultura, știința, căci între oamenii culti credința, dogma, deosebitul mod: a adora pe Dzeu nu formează părete despărțitor. Un al doilea factor la înaintarea asimilării e afinitatea. Permiteți căsătoria între toți locuitorii țerei și vor înceta eventualele antipatii între diferitele confesiuni. (Aplause în stînga) Politica de asimilare e pentru fie-care cetățean din Ungaria singura politică sănătoasă. Nu sînt prea mulți maghiari, ca aceia, cari vor a intra în sinul acestei națiuni, să fie eschiși. (Aplause) Iubirea cătră patrie să fie mai tare, ca ura contra inamicilor, a dis odată neuitatul Deak Dacă există antipatii, aceste trebuie desarmate prin interesele comune ale patriei. (Aplause.) Aceasta e punctul meu obiectiv de mînecare în afacerea aceasta. Se înțelege, că primesc propunerea comisiunei. (Aplause vii îndelungate.)

(Va urma)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Brașov, Ianuarie. (Asociațiunea pentru spriginirea meseriașilor). În numărul trecut am publicat raportul comitetului cetit Duminecă, 2 Ianuarie, în adunarea generală a „Asociațiunei pentru spriginirea meseriașilor români din Brașov“. De astă-dată vom face o mică dare de seamă despre cele petrecute în această adunare, vom împărtăși decisiunile cele mai de căpetenie, luate cu prilegiul acesta.

Adunarea din cestiune — tot cam așa de slăbuț cercetată ca și în anii precedenți — se deschise printr'o vorbire a părintelui B. Baiulescu, președintele Asociațiunei, din care vorbire notăm următoarele puncte:

...Mai întăiu trebuie să constatăm, că poporul românesc n'a căștigat încă cunoscință deplină despre însemnătatea meseriașilor, căci altfel nu înțelegem greutatea, cu care își aplică copiii pe la meserii și disprețul, cu care vorbește încă de cei, cari se îndeletnicesc cu meseriile. Poporul nu înțelege, eară o parte din inteligență trăiesce în falsă părere, că silințele noastre ar fi zadarnice, pentru că acum timpul cere să căutăm a înființa fabrice, a forma industrie mare. Aceste rațiuni, după modesta mea părere, la Români, cari n'au nici capitaluri, nici lucrători de ajuns, n'au fundament. Pentru de a avea o industrie mare trebuie să ne fi creat mai întăiu o industrie mică, să avem meseriași.

O altă pedecă rezultă din lipsa de interes ce o constatăm și la oamenii luminați față cu scopul ce urmărim. Sîntem necesați a admite aceasta, de oare-ce alt feliu nu ne putem esplica, cum se întemplă, că pe lângă toate apelurile noastre numărul membrilor Asociațiunei nu numai nu crește, ci din contră scade. O a treia pedecă, care iarăși e destul de gravă și care ne lovesce și pe noi, este vechia boală românească de a algera tot la producțiunea străină. Urmările triste sînt că vreo 9 mătresti crescuți de noi au fost siliți a ne părăsi, căutânduși traiul în România, de oarece n'au întămpinat destul sprigin la publicul român, care preferă încă mai mult pre mătrestrii streini când e vorba de a'și procura cele de lipsă și nu scie încă apreția indetului ce înseamnă a spriginî munca națională.

Pe lângă interesul, ce trebuie să'l avem cu toții pentru progresul real național, este încă un interes însemnat local. În Brașov, în acest oraș, cel mai populat cu Români (10,000 suflete) vedem cu durere, că numărul proletarilor se înmulțește mereu în proporțiuni îngrozitoare, astfel, că dacă va merge tot așa peste puțin nu va mai rămâne alt espedient, de cât emigrarea. Deci dacă Asociațiunea noastră n'ar fi fost o necesitate pentru fiii Românilor din Ardeal dintre cari mulți s'au spriginit, ea a fost imperios reclamată de necesitățile locali, căci cum am pute im-

bunătați soarta sormanului nostru popor din Scheiu, dacă ne ar lipsi și instituțiunea aceasta a noastră?

Tocmai din punctul acesta de vedere ne pare inesplicabil indiferentismul, care îl întâmpinăm și în astfelu de cercuri, care ar fi în prima linie chemate ca să se intereseze de viitorul meseriașilor nostri. Puidu-vă în vedere lipsa de interes a multor dintre conferenții nostri ating coarda cea mai sensibilă și cred, că astfelu vam dat ansă, ca zelul D-Voastră a celor prezenți să capete și mai mare nutrement. Vă rog cu toată stima, ca să perseverați în acest zel și să faceți ca și majoritatea prea considerabilă, care lipsește din adunările noastre să simță pe viitor mai călduros pentru lucrătorul român și pentru lipsele lui, a căror stare reclamă un sprigin puternic din toate părțile.

După ce se încheie vorbirea președintelui, dl Dr. Ioan Bozocian dădu cetire raportului publicat în numărul trecut al foaiei noastre, în care comitetul arată, care a fost mersul Asociațiunii și activitatea sa în decursul anului expirat: totodată părintele Sfetea împărtăși celor adunați datele necesare despre starea casei Asociațiunii, despre care e vorba. Din raportul casierului se vede, că de prezent averea Asociațiunii este de 2502 fl. 74 cr. În anul trecut au intrat ca venituri 334 fl. 19 cr. și s'au cheltuit 226 fl. și 66 cr. Comisiunea aleasă pentru cenzurarea socotelilor află toate în bună ordine și propuse prin referentul său, dl director gim. Stefan Iosif, absolvarea comitetului. Se pune la ordine d'ilei alegerea comitetului pe anul 1883 și se reade cu unanimitate tot membrii de până acum.

Dintre propuneri însemnăm pe aceea a dlui avocat Ioan Lenger, că adevăd să se țină atât în Brașov, cât și în impregiurimea acestui oraș, vorbiri populare, în care să se arete însemnătatea și folosul meseriilor și al doilea — propunerea dlui Dr. A. Mureșan, ca să se aleagă o comisiune, care să studieze mijloacele, prin care s'ar putea da un mai mare avânt acestei Asociațiuni și s'ar pute ajunge la ținta de toți dorită a înființării unui atelier, în care viitorii meseriași români să se perfecționeze astfel, ca să se poată lupta mai ușor cu concurența străină. Comisiunea din cestiune după consultare să facă propunerile ei speciale în privința aceasta înainte unei adunări estra ordinare, care va fi a se conchiama în primăvara anului curent. — Amendouă propunerile au fost primite cu însufletire. În comisiunea de cinci se aleseră: propunătorul Dr. Mureșan, Diamandi Manole, Ioan Lenger, protop. Petric și Vasile Popovici, mésarul.

În budgetul Asociațiunii sa prevădut pe anul 1883 ca venituri și ca cheltueli suma de 289 fl.

Fie, că „Asociațiunea pentru spriginirea meseriașilor români“ să afle de aici înainte o îmbrățișare mai călduroasă din partea publicului nostru!

Varietăți.

(Convocare.) Reuniunea femeilor române din Sibiu. În sensul §. 13 din statute se convoacă prin aceasta a V-a adunare generală ordinară a „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ pe ziua de Duminecă, 25 Februarie, a. c. stilul nou, după ameați la 4 oare, în localul casei române (strada Măcelarilor, edificiul „Albinei“), la care onor. membrii ai reuniunii sunt rugați, a participa. Sibiu, 14 Februarie, 1883.

Maria Cosma m. p.,
președinta reuniunii.

*** (Convocare!)** În conțelegere cu mai mulți amici din toate părțile Comitatului nostru al Huniadoarei, subscripții au onoare a convoca o conferență a tuturor românilor din acest comitat, pentru ziua de 10 Martie 1883 st. n. după meadă di oara 3 la Deva în localul îndatinat.

Obiectul principal al Conferenței va fi:

Consultare și decideră asupra celor de făcut în privința noului proiect de lege relativ la instrucțiunea în scoalele medie înaintat dietei din Budapesta, ce amenință cu desastru și stingere instrucțiunea în scoalele noastre medie naționale confesionale.

Deva la 4/16 Februarie 1883.

Ioane Papiu m. pr., Dr. Lazaru Petco m. pr., George Secula m. pr., Alecsiu Olariu m. pr., F. H. Konginiu, m. pr.,

*** (Reuniunea de musică) germană din loc a arangiat în 8/20 a lunei curgătoare o producțiune cu programă de șase numeri. Programa a fost executată foarte bine. Numărul 3 și 5 au fost pentru voce, cel dintâiu Bass și cel din urmă Bariton. Profesorul dela scoalele reale de aici, dnul Wellmann a executat piesele alese cu multă dexteritate. Piesa pentru Bariton „Arie și recitativ din actul I-al operei“ Der fliegende Holländer de Richard Wagner o a cântat dnul George Dima. Cum a cântat dnul Dima, au dovedit freneticele aplause și chemarea de trei ori pe scară.**

*** (Înscințare.)** Societatea literară „Petru Maior“ a junimei studioase din Budapesta în cauza dărei operei transcrise cu litere latine „Istoria pentru începutul Românilor în Dacia“ de Petru Maior întimpinând de o parte nescari pedece neprevădute în aceasta afacere împreună cu multe și grele dificultăți, ear de altă parte având intențiunea a da acestei opere mult prețioasă publicitate cât de estensivă și intensivă, fiind foarte de dorit ca atare operă să nu lipsească de pe masa nici unui Român sciutoriu de carte spre orientare, se simte necesitate a aduce la cunoștința on. domni prenumeranți și a on. public cetitoriu următoarele:

1. Încheiat fiind contractul cu tipograful, lucrările de tipărire sau început; însă de oare ce tipărirea cel mult numai pre 15 August st. n. a. c. se va pute termina, opera numai pe la finea aceleiași lune se va pute espeda. Pentru care întârziare respective amênare neprevădiută cerem indulgența binevoitoare a on. domni prenumeranți.

2. Întârziându-se terminarea tipăririi terminul de prenumerațiune se prelungește până la 15 Maiu st. n. a. c. tot cu prețul mai de mult anunțat și anume: exemplariul broșurat 1 fl. 50 cr. v. a., sau 3 lei 75 bani, ear legat cu 2 fl. v. a.,

3. Toți aceia, cari voesc a se abona sau vor avè bunătațe a colecta, sunt rugați a se adresa prin o carte de corespondență către comitetul societății Budapesta, Waiznergasse Nr. 13 II 30; ear banii de prenumerațiune ne rugăm ca să se trimită direct curatoriului societății: Ilustrității Sale Domnului Ioan cav. de Pușcariu jude la curia reg. ung. Budapesta. Radialstrasse Nr. 78 I, ceea ce se poate efectui mai ușor prin mandat postal (postai utalvány, Postanveisung).

4. Colectanții pentru 10 exemplare broșurate vor căpeta un exemplar broșurat, ear pentru 15 unul legat rabat. Rugăm însă pe toți acei Domni cari vor binevoi a colecta, ca pentru trimiterea coalelor de prenumerațiune să se adreseze către comitetul societății în modul mai sus indicat, cu aceea observare, că numai aceia se vor pute bucura de favorul de prenumerațiune cari se vor abona până la terminul mai sus statorit; pentru că după aceea, de oare ce o operă ca aceasta, având estensiune aproape 25 coale în tipariu și constându ne pe lângă prețul fisat o sumă considerabilă, societatea va fi necesitată a-i urca prețul, ceea ce la timpul său asemenea se va aduce la publicitate.

5. On. dd. prenumeranți sunt rugați a ne comunica adresele dnei lor cât de chiar și legibil, semnând totodată și posta ultimă.

După care înscințare în speranța căldurosului sprigin al on. public cetitor și iubitor de cultura națională, rămânem cu distinsă stimă în numele societății „Petru Maior“.

Budapesta la 12 Februarie st. n. 1883.

Georgiu Ilea, m. p., Demetriu Horvath, m. p.,
vice președinte. secretariu.

*** (Apel către autorii români.)** Scopul de căpetenie al societății academice „România Jună“, a fost totdeauna și este desvoltarea membrilor pe terenul literaturii naționale; cel mai înalt ideal — credem noi ce poate și trebuie să-l urmărească o junime conșcie de chemarea sa. Cu rezultatele câștigate până ați pe acest teren ne place a ne mândri căci el formează momentele cele mai plăcute din analele societății noastre, și ne încuragiază la o activitate tot mai mare și a pași tot înainte.

Pentru scopul numit societatea dispune de mai multe foi și de o bibliotecă. Mijloacele materiale ale „României June“ sunt însă atât de modeste încât numai o sumă neînsemnată se poate preliminar pe fie care an pentru procurarea diferitelor opuri ce apar în literatura română, și astfel numai cu greu putem sta în curent cu toate mișcările noastre literare.

Apelăm deci la marinositatea tuturor stimăților autori români, să bine voească a dăru pe sama bibliotecii noastre câte un exemplar din scrierile dlor fie acelea de ori ce cuprins și-i asigurăm că prin aceasta au contribuit mult la aceea operă măreață, ce o numim cultivarea junimii și care este menită să aducă în viitor cele mai frumoase roade neamului român ear membrii „României June le va păstra în suflet o recunoștință sinceră și mulțamiri adevărate.

Numai urmărită la fie care pas de spriginul binevoitor al Publicului român a putut societatea noastră esista până acum și numai încuragiată de acel sprigin vom putea lucra și de aci înainte pentru ajungerea scopurilor înalte, ce le are „România Jună“ și care ne curmat le urmărăm în sufețele noastre.

Adresa: VIII Lange-gasse Nr. 4.

Viena în 12 Faur 1883.

Comitetul „României June“:

I. J. Mera, Al. Popa,
președinte. secretar.

*** Relativ la cele publicate în Nrul 14 în corespondența dela Brașov sântem provocați a publica încă ajutoarele următoare: Dd Preoți din Râșnov o colectă de 5 fl, dl Ioan Moșoiu par. în Șimon 3 fl. — încurse pentru fondul Asociațiunii de spriginirea învățaceilor și sodalilor români meseriași.**

*** (Mulțamită publică)** Societatea literară „Petru Maior.“ a junimei române studioase din Budapesta după ce ilustrul său curator ia prezentat socoteala despre starea ambelor fonduri ale ei în anul 1882, și ține de datorință a aduce sincera s'a mulțamire pentru următoarele colecte, respective oferte marimonioase sosite în decursul ferielor anului trecut:

1. Prin dl colectante Ioan Pop, vice notariu comitatens în Oradea-mare, colecta nrul 28 Coloman Örley proto-not com. 2 fl., Desideriu Toth adv. 2 fl., Nicolau Zigre adv. 2 fl., Ioan Pop vice-not. com. 1 fl. — Suma 7 fl.

2. Prin Rev. dn colectante G. Marchisiu archi-diacon în Carei, colecta nrul 20: G. Marchisiu 2 fl., I. Popoviciu (S. Nicolau) 1 fl., M. Pèter (Istreu) 1 fl., I. Antal 1 fl. I. Cosmuța 2 fl., G. D. (Carei) 50 cr. I. Szilágyi (Mező-Terem) 1 fl. — Suma 8 fl. 50 cr.

Deci primească cu toții adâncă mulțamită a societății noastre!

Budapesta la 12 Faur. st. n. 1883.

Georgiu Ilea, Demetriu Horvath,
vice-președinte. secretariu.

*** (Esamen semestral)** În sunetul § 104 al „Normativului“ sinodal la 2 Februarie a. c. s'a ținut cu pruncii și prunciele dela scoala cofesională gr. or. din Sălciwa de jos, esamenul semestral de iarnă, la care luară parte 4 preoți, intelgența din loc, eară din poporul de rênl un număr atât de mare, în cât numai încăpeau în odaia scoalei. —

Esamenul s'a început la 1 oară după ameați și au durat până la 6 oare seara. —

Pruncii au fost examinați din toate obiectele de învățamânt. — L'punea în uimire pre ascultătoriu răspunsurile micuților, cari răspundeau atât de bine și într'un limbaj pur românesc, la toate întrebările puse de către învățatoriul lor, Andreiu Muntean. Cu toate că în comuna noastră s'a înființat scoala numai de un an de zile, totuși s'a făcut în timp scurt un progres mare!

*** (Foc)** În seara dela 30 Ianuarie a ars în Sălciwa de jos șura lui Ioan Gligan cu fênul și celălalt nutreț pentru vite. Este prepus că a pus foc o femeie, care e deja arestată.

*** (Bal.)** În comuna Teiuș în 28 Ianuarie st. n. a. c. s'a ținut un bal în folosul elevilor din scoala grănițarească de conf. gr. cath. Despre acest bal ni se scrie: Acest bal se poate numi cel mai strălucit din câte baluri s'au dat în Teiuș. Venitul total a fost 117 fl. 20 cr. v. a. din cari subtrăgându-se spesele de 62 fl. rezultă bani gata 55 fl. 20 cr. v. a. din cari sunt a se cumpăra cele de lipsă pentru pruncii săraci din scoala noastră. Cui este a se atribui reușita acestui bal strălucit? de sigur tuturor binevoitorilor participanți și contributori. În mare parte însă este a i se atribui on. d. Stefan Crișanu, învățatoriul scoalei noastre, care, ca și în alte afaceri așa și cu această ocaziune, nimic n'a negles rugând pe numeroșii săi cunoscuți și amici a îmbrățișa această întreprindere română. Acest Dn convingându se, că în Blaj, erau mulți studenți morboși de versat: și că cei rugați din astă cauză nu pot lua parte, spre a satisface publicului și-au adunat șese din foștii discipuli ai dânsului, cari acum sunt bărbați, și în puțin timp i-a instruit jocul „Romanul“ așa încât la vederea acestui joc, condus de dânsul, toți adunați, au aplaudat strigând „să trăiască“. Străinii esclamau să se mai repețească acest joc. Îmbulzeala cea mare și căldura amețitoare însă n'a permis repețirea. Nu pot să retac că activitatea acestui dn învățatoriul, în decurs de 12 ani a adus mari foloase scoalei noastre, particularilor, și în genere tuturor Teiușenilor, contribuind în ori ce impregiurare gravă, cu sfatul și tactul său. Afirm că până la venirea dânsului eram eschiși și dați delături de conaționalii nostri, însă mulțamită ceriului și activității Dn. bine meritat între noi, astăzi în comuna noastră nimic nu se întâmplă fără concursul nostru al Românilor. În numele societății noastre a foștilor nobili husari de graniță, ca sustinători a scoalei gr. cath. din Teiuș, vin a aduce mulțamită, Prea Onor. Dni și Doamne, cari au participat și au contribuit la reușita strălucită a acestei, petreceri române, precum și On. Dn. Învățatoriul pentru multă osteneală dată și cu această ocaziune.

*** (Bal.)** Dela Petroșeni ni se scrie: Inteliginta română din Petroșeni, foarte mică la număr, dar cu atât mai adânc pătunsă de interesele comune s'a decis conform usu-

lui modern, a arangia un bal în folosul unui fond, din care se ajute biserica — ceea ce s'a și întâmplat la 1 Februarie a. c. st. n. — în Hotelul societății Brașovene: „Carol Picler“ din Petroșeni.

Fiind că balul acesta este un eveniment însemnat pentru noi românii din Petroșeni, de aceea 'mi țin de cea mai sacră datorie a v'e comunica mai în detaliu amănuntele acestei petreceri foarte interesante, mai cu seamă fiind însărcinat la aceasta și din partea comitetului arangiatoriu.

Comitetul arangiatoriu constă din membrii: Basiliu Dombora notariu cerc. în Petroșeni; Marcu Moldovan notariu cercual în Petrila, Avram Brandușia comerciant în Petroșeni, Ioan Alecse, George Șandru învățător în Livezeni și Avram Stanca din Petroșeni și-a dat multă strădanie pentru o reușită favorabilă a balului, mai v'ertos pentru că acest bal avea să fie „primul bal român“ în Petroșeni, în acest oraș poliglot; — și pentru că mulți din conclocutorii neromâni vorbeau despre balul nostru ca despre un ce „imposibil.“

Comitetul arang. a avut cu această ocaziune multe greutăți de învins, fiind că și aci ca și la alte ocaziuni, se iviră oameni cu intențiuni de a împedeca succesul balului așa precum era dorința noastră, dar comitetul precaut a frânt cu o oară mai curând voința rea a respectivilor — și în modul acesta ne-a succes a arangia o petrecere ade-verat m'ereată și cu un rezultat strălucit și preste așteptarea noastră.

La reușita bună a balului a contribuit mult patroana balului, care s'a distins parte prin publicul elegant ce a atras, parte prin sprigul material, ce ne-a oferit.

Cu considerarea la publicul străin, care s'ăibă cu atât mai mare interes la petrecerea noastră românească, comitetul arang. a aflat cu cale a ruga de patroana pre doamna Policsena Borbat n'asc. Várody, carea a și avut bunătatea a primi.

La 8¹/₂ oare sosl doamna patronesă însoțită de doamna Sofia Moldovan din Petrila, condusă de doi membrii din co-

mitetul arang. la Hotelul „Picler“ al cărui salon era im-podobit cu brazi, flori și cu stegulețe tricolore române și unguresci.

La intrare fură primite doamnele amintite de comitetul întreg, de unde apoi fură conduse prin salon între sunetele muzicei „Siamuca“ la tronul pregătit de comitet în frontalul salonului; imediat după aceasta doi membrii ai comitetului arang. predefēră doamnei patronese un buchet de flori naturale cu multă măestrie pregătit pentru acest scop.

Precis la 9 oare s'a început balul cu: „Hațegana“, dom-nul Dombora cu soția sa, Susana n'asc. Lucaciu, au jucat ca prima p'areche, după d'ensii s'au înșirat apoi și alte multe p'arechi dintre români și dintre neromâni.

Nu era încă finit jocul „Hațegana“ când sosește doamna Macoldi, soția dlui director de contumația din Vulcan — foarte elegant îmbrăcată cu fetița-i de 7—8 ani îmbrăcată în costum național românesc.

Al patrulea joc după ordinea de jocuri era: „Romana“ la acest joc au mai luat parte și vre-o 5 p'arechi străine de naționalitatea noastră.

După pauză s'a început jocul eară cu: „Hațegana“ după carea sau perondat jocurile obicinuite la astfelu de ocaziuni, între cari sau mai adaus și de două ori „Romana“ și pe urmă în d'iori de dimineață o „Horă“ românească, cu carea s'a și încheat ordinea jocurilor.

Între notabilitățile, ce au onorat cu prezența petrecerea noastră însemnăm pre domnii:

Borbath Antal pretor în Petroșeni. Tallacsek Ferencz director la minele de cărbuni din Petroșeni. Fitz Ernest inginer la minele de cărbuni din Petroșeni. Rotter Josef inginer la minele de cărbuni din Petroșeni. Stefan Miksa inginer erarial de cărbuni din Petroșeni. Makoldi Șandor, director de contumația în Vulcan Madespach Victor, — proprietariu mare în Isroni. Balázs Arpad, șeful de gară din Petroșeni. Buchtal, șeful garei din Crivadia. Radic Stefan, protop. gr. cath. în Petroșeni. Dr. Bottenstein Samuel; și alții mulți.

Eară între doamne putem cu tot dreptul nota de re-gina balului nostru pre doamna Makoldi din Vulcan cu fetița-i îmbrăcată în costum național românesc.

Tot asemenea de elegante au fost și doamnele; Tallacsek, Bottenstein, Radic, Dombora, Brandușia, pretesele din Petroșeni și Livezeni și alte multe, a căror nume nu l'am putut afla.

Cât pentru rezultatul bănesc al balului comitetul arangiatoriu are onoare a raporta că venitul total este: 181 fl. 70 cr. 1 galbin — speșele preste tot s'unt 71 fl. 43 cr. — Resultă așa dară pentru fondul bisericeii noastre: 110 fl. 27 cr. și 1 galbin.

Marinimoșii și generoșii domni participanți și contribuenți binevoească prin aceasta a primi din partea comitetului arangiatoriu, cea mai profundă și călduroasă recunostință și mulțămită publică. —!

Loterie.

Mercuri 21 Februarie n. 1883.

Sibiu: 46 12 67 71 20

Bursa de Viena și Pesta.

Din 20 Februarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.55	119.35
Renta de aur ung. de 4%	87.55	87.95
Renta ung. de hârtie	86.50	86.55
Imprumutul drumurilor de fer ung.	135.—	135.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.60	90.25
Sorți de stat dela 1860	110.—	110.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	94.50	94.76
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	98.75	98.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.25	94.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	95.75
Galbin	5.65	5.63
Napoleon	9.49	5.49
100 marce nemțesci	58.55	58.55

Nr. 42.

[353] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de classa a III Furcșoara, proto-presbiteratul Iliei, se escrie concurs în urma ordinațiunei Preavenerabilului Consistoriu archidieceșan d'to 16 Decembrie 1882 Nr. 2789. B. cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele s'unt:

1. Casa parochială cu grădina de legume.
2. 2 jugere 1300° pământ parte arătoriu, parte f'enaș.
3. Folosirea cimiteriului cu cele ce se află într'ensul.
4. Dela 120 familii câte una ferdelă cucuruz a 16 cupe în boambe după m'esura veche.
5. Stola usuată și îmbunătățită dela 120 familii; — care emolumente computate toate în baudi dau suma aprocsimativă de 370 fl.

Doritorii de a competi la această parochie vor av'e a-și așterne rugă-rile instruite în sensul „Statutului Organic“ și al Regulamentului congreg-sual pentru parochii la subscrișul până la termenul sus indicat.

Gurasadului, 3 Faur 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Aleșiu Olariu m. p.
adm. prot.

Nr. 3 1883. Desp. VI. [356] 2—3

CONCURS.

Pe basa concluderilor aduse de cătră adunarea generală a despărțē-m'entului VI. (Deva), ținută în opidul Dobra, la 5/17 Septemvre 1882, și în conformitate cu aprobarea acelora prin comitetul central din Sibiu ad Nr. 494/1882 subcomitetul amintitului despărțē-m'ent escrie concurs pentru 8 ajutoare, și anumit 6 ajutoare a 8 fl. v. a., și a 6 fl. v. a., menite pentru elevii aplicați la vre-o meserie, sau la vre-un ram de industrie, ori comerț de pe teritoriul despărțē m'entului VI (Deva).

Cei ce doresc a se împărțāși din acele ajutoare, au s'ă subștearnă cere-rile lor la subscrișul dirigință al despărțē-m'entului VI în Deva, cel mult până la 19/31 Martie 1883.

Cererile întrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Cererile au s'ă fie instruite cu următoarele documente:

- a) „Carte de botez“, din care s'ă se vadă, că concurențele este român;
- b) „Atestat scolastic“, sau privat din care s'ă se vadă că petentul scie cel puțin cetă și scrie româneșce;
- c) „Declarațiune“ dela părinți sau tutori, prin care aceștia se obligă că vor lăsa pe fiii sau pupilii lor s'ă învețe meseria la care s'unt aplicați, și că concurentul e s'erac și nu cap'etă din alt loc vre-un stipendiu sau ajutoriu;
- d) „Atestat“ dela măestru, din care s'ă se vadă că concurențele la ce ram și la cine este aplicat și că are purtare bună.

Din ședința subcomitetului des-părțē-m'entului VI. (Deva), ținută în Deva la 4 Faur 1883 st. n.

F. H. Longin m. p., Ioan Papiu m. p.,
actuar. director.

Nr. 9 [355] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei paro-chii de a III-ea clasă Ludesci cu filia Costesci, protopresbiteratul Orăștiei se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele s'unt:

1. Dela 80 familii câte una ferdelă veche de cucuruz sfărmat și câte o ți de lucru.
2. 2 f'enașe în cimiteriu de 2 care de f'en.
3. Venitele stolare.
4. Lemne pentru toc din pădurea comunei.
5. Dela filia Costesci:
6. Dela 70 familii câte una ferdelă veche de cucuruz sfărmat, și câte o ți de lucru.
7. 2 f'enașe de 3 care de f'en în cimiteriu.
- 7 Venitul stolar.

Toate acestea aduc un venit anual aprocsimativ de 332 fl. v. a.

Cei ce voesc a concura la acea-stă parochie s'unt poftiți s'ă-și aștearnă suplicile lor instruite în sensul Statu-tului Organic și al Regulamentului congreg-sual pentru parochii cu documen-tele necesare, la Oficiul protopresbi-teral al Orăștiei în termenul sus ar'atat.

Orăștie 16 Ianuarie 1883.

În conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Nicolau Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 8.

[354] 2—3

CONCURS.

Pentru vacanta stațiune preoțască Seracșeu se escrie concurs cu termen de 30 zile dela I publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele s'unt:

1. porțiune canonică 1 jug. 400°
2. Dela 60 familii câte una ferdelă veche de cucuruz sfărmat și o ți de lucru.
3. Venitele stolari îndatinat.

Doritorii de a concura la această parochie s'unt poftiți a-și așterne pe-tițiunile lor cu documentele necesare și prescrișe în Statutul Organic și Regulamentul congreg-sual pentru parochii la oficiul protooesbiteral al Orăștiei în termenul sus indicat.

Orăștie, 15 Ianuarie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 28.

[352] 3—3

Prelungire de concurs.

Fiind-că în urma concursului pu-blicat în Nr.ii 131, 132 și 134 ai „Telegrafului Român“ din anul 1882. pentru întregirea parochiei greco-orietale de classa a III. Magura cu filia Toplița în termenul prescriș nu s'a însinuat nici un concurent calificat,

cu incuviințarea Prea Veneratului Con-sistoriu pin 30 Decemvre 1882 Nr. 4902 B. se prelungește termenul termenul concursului numit cu 15 zile dela prima publicare a acestei pre-lungiri în „Telegraful Român“.

Hondol, 31 Ianuarie, 1883.

Pentru comitetul parochial
Vasilii Pipoș m. p.,
protopresb.

Nr. 53.

[349] 3—3

EDICT.

Ioșif Răduțoiu din Moeciul-in-ferior, legiuitul bărbat al Mariei Ioan Todor din Sohodol, protopresbiteratul Branului, care de patru ani de zile pribegese în lume, fără de a se sci unde se află și de mai tr'ăsece, — este prin aceasta cu scirea și incuviințarea Preavenerabilului consistoriu archidieceșan d'to 27 Ianuarie a. c. Nr. 175 B. citat, ca în termen de șese luni dela prima publicare a acestui edict s'ă se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră, și în absența lui se va pertracta și decide procesul intentat asupra de soția sa.

Brașov, 29 Ianuarie 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Branului ca for matrimonial de I-ma instanța.

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai „Institutului de credit și de economii „AL-BINA“ se invită prin aceasta, în v'ertutea §. 20 al statutelor societății la

a X-a adunare generală ordinară

care se va ține la Sibiu, în 30 Martie 1883 stilul nou înainte de ameași la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1.)

Obiecte:

1. Raportul anual al Direcțiunei, bilanțul anului 1882, și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul de direcțiune în sensul §. 36. din statute.
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiare.

Domnii acționari, cari în sensul §. 22, 23, și 24 din statute voesc a partici-pa la adunare în persoană, sau prin plenipotenți, s'unt rogați, a-și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în 27 Martie 1883 stilul nou după ameași la 6 oare.

Sibiu, 15 Februarie 1883.

[356] 1—3

Direcțiunea institutului.